

mange Mennesker et Spørgsmaal af meget stor Betydning, og jeg vil da spørge, om der ikke var nogen Anledning til, at vi fik Lovforslaget til en hurtig Udvalgsbehandling, saaledes at vi i dette Udvalg kunde overveje, hvorledes det Udtryk skulde forstaas, og derefter føre Lovforslaget tilbage til Behandling her i Tinget, vi skal jo alligevel have Møde i Morgen, saa det kan vel ikke være nogen Forsinkelse af særlig kriminel Natur. Naturligvis er det bekvemmere at se bort fra de Menneskers Velfærd, ekscedere Loven med en uklar Fortolkning — det indrømmer jeg —, men det kunde maaske være mere anstændigt, mere sømmeligt for Lovgivningsmagten, at man benytter den Tid, man har, til Overvejelse af dette Punkt; det vil jeg herved henstille.

Jeg maa gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Møn (Jessen). Det ærede Medlem mente, at Ejerne havde nu faaet, hvad de skulde have, og at Lejerne egentlig var noget at beklage, thi de havde det slet ikke godt. Det ærede Medlem maa undskylde, jeg synes aldeles ikke, Lejerne har det saa ondt, og jeg har egentlig heller ikke skreget saa forfærdelig stærkt op om, at Husværterne skulde have mere, end det ærede Medlem vil give dem gennem Huslejenævnene. Jeg har sagt, at jeg vil blive staaende ved 20 pCt. Maa jeg her give en Oplysning. Saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, regnede man før Krigen med, at en Mand til sin Husleje anvendte $\frac{1}{7}$ af sin Indtægt. I Gennemsnit er Aarsindtægterne siden 1914 fordoblede, dette gælder Arbejderne, Tjenestemændene, utvivlsomt ogsaa Handelsstanden, idet jo Avancen beregnes efter Varens kostbarere Indkøb, og det gælder Haandværkerne, kort sagt næsten hele Samfundet minus nogle ganske enkelte Grupper. For den store Del af Samfundet, jeg her nævner, var det altsaa i 1914 Norm at anvende $\frac{1}{7}$ af Aarsindtægten til Husleje, nu anvendes der i Gennemsnit ca. $\frac{1}{14}$ (Jessen: Nej). Jo, det er fuldkommen rigtigt, og det ærede Medlem skal faa Lejlighed til at lade det blive staaende. Saaledes er Forholdet. Den ganske ringe Forhøjelse, som Huslejen har været undergivet i den Periode, der er gaaet, influerer ikke paa nævneværdig Maade paa det Forhold, at medens man før betalte ca. $\frac{1}{7}$ af sin Aarsindtægt i Husleje, betaler man nu noget i Retning af $\frac{1}{14}$, det vil sige, at vi er kommet ind i Tilstande, hvor man faktisk bor forholdsmæssigt langt billigere end i 1914.

Den ærede Minister nævnedes en Venstre-redaktør, som havde været ham behjælpelig med at tage Standpunkt til denne Sag. Det

maa være en godhjertet Venstre-redaktør, og han har da ogsaa arbejdet rigtig godt for Ministeren, men det Eksempel, han nævnede her, bliver nærmest et Mellemværende mellem det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) og Ministeren, mig kommer det ikke saa meget ved, men vedkommende Venstre-redaktør slap vistnok alligevel uden nogen særlig graverende frivillig Overenskomst, saa vidt jeg forstod det, klarede han sig rigtig pænt. (Indenrigsministeren [Rode]: Han gik til Nævnet). Ja, han gik til Nævnet, han kunde have sparet sig al denne Ulejlighed ved at lade Værten optræde paa egen Haand — der gives jo nok nederdrægtig ubehagelige Værter, men der gives ogsaa nederdægtig ubehagelige Lejere —, og da det ærede Medlem nu beskæftiger sig med Ejerne, vil jeg tillade mig at gøre en Gen-visit ved at omtale en Lejer — det var nu ikke nogen Venstre-redaktør. Der er en Rigsdagsmand — og for at man ikke skal tro, det er mig, vil jeg sige, at det er en Landstingsmand, — der har en Ejendom her i Byen. Han ønskede af Interesse for sin Ejendom og ogsaa for sine Lejere at faa en Trappegang sat i Stand, malet og ferniseret. Han traf Aftale med Lejerne, og med Undtagelse af een, der principielt altid har gjort Vrøvl, men om hvem han dog gik ud fra, at han var saa normal, at han vilde respektere en Aftale, der gik ud paa at forbedre Opgangen, gik man ind paa, at Trappeopgangen skulde spærres i de to Dage, Malingen fandt Sted. I den Tid skulde de ulykkelige Lejere — det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) kunde holde en lang Tale om dem i denne Forbindelse — gaa ad Køkkentrappen op til deres Lejligheder. Da det blev beordret, gik ogsaa samtlige Lejere den Vej undtagen den ene. Han var meget vred over denne Ordning, og da der var sat en Træklods for Døren, der spærrede ud til Trappen, brød han den op og forcerede med hele sin Familie demonstrativt og uden noget som helst Hensyn til Værten, Trappeopgangen, der var ganske våad af Fernis. Denne Sag tyder ikke paa, at Lejerne altid er lige fromme. Jeg tror oprigtig talt, at ærede Medlemmer vil give mig Ret i, at der er skabede Faar i alle Folde og brodne Kar alle Vegne. Jeg tror ikke, at Værterne er værre end Lejerne, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem for Alvor vil paastaa det. Jeg beklager i høj Grad, netop fordi jeg selv er Ejer, at der er den Slags daarlige Ejere. Jeg ønsker ikke paa nogen Maade at holde min Haand over dem. Jeg betragter dem som Folk,